

ment fra L 61, altså vores forslag i oktober, ikke indgår i VK-regeringens forslag, L 99, ikke i sig selv indebar, at regeringen til enhver tid nødvendigvis ville være modstander af at gennemføre det pågældende forslag.

Det fremgår altså lysende klart, at regeringen i foråret 2002 var modstander af at medtage det element, der kunne have lukket skattehullet. Det var altså ikke kun skatteministeren, men regeringen, der var modstander af at lukke hullet. Kunne vi have fået svar, ville vi naturligvis også have haft afklaret, om den modstand blev besluttet i regeringens økonomiudvalg. Er det statsministeren, der fra sit kontor har fjernstyret skatteministeren? Er det skatteministeren, der ved en generel meddelelse om, at lovforslag ikke må være i strid med skattestoppet, har bragt den ånd ind i Skatteministeriet, der var i ministeriet under den tidligere skatteminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, der jo i flere år fredede selskabstømmerne?

Kl. 14.05

Hvis vi i det forløb, vi har set, siden VK-regeringen trådte til, sammenligner med forløbet tilbage i 1991, da selskabstømmersagerne dukkede op, er der en meget, meget klar parallel. Den daværende skatteminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, gjorde ingen indsats for at stoppe den skandale, der førte til det meget store tab for staten via selskabstømmersagerne. Først da vi fik Nyrupregeringen, blev der vedtaget en lovgivning, der kunne stoppe selskabstømmerne.

I sagen om skattehullet, som nu lukkes, ser vi også et meget stort tab, måske rent faktisk større end det, vi så med selskabstømmersagerne. Vi ved det ikke præcist og har ikke af skatteministeren kunnet få det oplyst. I den sag lukkes hullet, fordi sagen nu er så åbenlyst urimelig, at selv VK-regeringen må fremsætte et lovforslag, der kan lukke det skattehul, der har fyldt så meget i den seneste tid.

Men hvad med alle de andre huller i erhvervsskatte­lovgivningen? Regeringen har ikke været fremme i skoene for at lukke skattehullet. Det viser jo helt klart det svar, der er givet til Folketingets Skatteudvalg, hvor man som nævnt har sagt, at det ikke var regeringens politik at lukke hullet.

Det er jo åbenbart, at VK-regeringen med sine skatteforslag forsøger at give erhvervslivet rammemuligheder, som ligger helt ud over, hvad der bare har den mindste rimelighed i forhold til den øvrige befolkning.

Som sagt er der en klar parallel mellem det, der sker nu, og det, der skete, da skatteministeren hed hr. Anders Fogh Rasmussen frem til 1992 og ikke gjorde noget ved selskabstømmersagerne.

Lovforslaget indstilles nu til vedtagelse, også uanset at en række spørgsmål ikke er besvaret, og vi stemmer også for forslaget i Socialdemokratiet.

Lad mig også nævne, at som svar på spørgsmål 57, bilag 73, skriver skatteministeren, at den sag, der er offentliggjort i foråret 2001 i Ligningsrådet, omhandler overdraget goodwill. Der er altså også i den sag muligheder for fradrag som dem, der søges lukket med det lovforslag, vi behandler i dag.

Vi har som det sidste bedt om først i det nye år at få en redegørelse om, hvorvidt der er andre skattehuller, der giver frit slag for store koncerner. En sådan redegørelse ønsker skatteministeren ikke at give, men henviser til, at man vil lukke skattehuller løbende, hvis hullerne dukker op, eller når man får øje på dem.

Vi synes, det er alt for defensivt. Vi synes, det var helt afgørende, at man gennemgik hele erhvervsskatteområdet for at få klarhed over, hvor vi kan komme til at opleve noget tilsvarende, der betyder milliardudløb fra statskassen, som vi har set i denne sag.

Vi har også spurgt, om der er andre sager efter samme koncept under behandling i Ligningsrådet og Landsskatteretten. Det er der. Skattestyrelsen oplyste som svar på spørgsmål 43 og 45, at en sag netop i dag behandles i Ligningsrådet. Netop i dag behandler man en sag på det koncept, som vi taler om her. Og mindst én mere er på vej.

Ved andenbehandlingen blev der stillet ændringsforslag, der kunne bidrage til at lukke yderligere et skattehul efter konceptet. Det forslag blev stemt ned af V, K og Dansk Folkeparti i fællesskab.

VK-regeringen og Dansk Folkeparti lukker først huller, når man er trængt til det yderste, og når det ser alt for grimt ud i befolkningens øjne.

Regeringen havde – i øvrigt da vi havde andenbehandlingen – sine egne ændringsforslag til det lovforslag, L 27, vi behandler. De blev vedtaget, men i går, mandag den 15. – altså 1 uge efter vedtagelsen – kom der nye ændringsforslag til det ændringsforslag, der blev vedtaget for 1 uge siden. Altså forslag til ændring af ændringen. Jeg kan godt forstå, nogle synes, det måske lyder en smule forvirrende.